

Informacja o autorach artykułów i redaktorach naukowych czasopisma

dr Katarzyna Jagodzińska – doktor historii sztuki. Absolwentka historii sztuki oraz dziennikarstwa i komunikacji społecznej na Uniwersytecie Jagiellońskim, a także studiów doktoranckich w Instytucie Europeistyki UJ. W 2012 roku obroniła pracę doktorską na temat muzeów, centrów i galerii sztuki współczesnej w Europie Środkowej. Przewodzi badania z zakresu studiów muzealnych, dziedzictwa kulturowego i komunikacji w kulturze. Realizowała muzeologiczne projekty podczas stypendiów na Uniwersytecie w Melbourne (2014/2015) i na Uniwersytecie w Cambridge (2013). Członek ICOM i AICA. Jest redaktorem lokalnym międzynarodowego, akademickiego czasopisma z zakresu historii sztuki „RIHA Journal”, wchodzi też w skład zespołu redakcyjnego kwartalnika „Herito”. Autorka książki *Czas muzeów w Europie Środkowej. Muzea i centra sztuki współczesnej (1989–2014)* oraz licznych artykułów z zakresu muzeologii i sztuki. Niedawno założyła bloga, aby popularyzować wiedzę o muzeach: www.museumsadvisor.com. Pracuje w Międzynarodowym Centrum Kultury oraz w Katedrze Dziedzictwa Europejskiego w Instytucie Europeistyki UJ.

mgr Magdalena Kędziora – doktorantka Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, absolwentka studiów licencjackich (Zarządzanie kulturą) i magisterskich (Zarządzanie kulturą i mediami) w Instytucie Kultury. Do obszaru jej zainteresowań badawczych należą: zarządzanie jakością w ujęciu humanistycznym, paradygmat radykalnego humanizmu w naukach o zarządzaniu, organizacja wydarzeń kulturalnych w instytucjach kultury w ujęciu procesowym, a także zarządzanie pamięcią o artystach (zwłaszcza w perspektywie *pamięci niechcianej* o pisarzach, poetach, muzykach i malarzach).

mgr Jarosław Kłaś – kulturoznawca, animator i menedżer kultury, doktorant Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (zarządzanie w naukach humanistycznych). Absolwent Zarządzania kulturą na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz kulturoznawstwa w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie. Pracuje w jednym z krakowskich ośrodków kultury oraz prowadzi własną fundację działającą na rzecz rozwoju społeczeństwa, kultury i przedsiębiorczości. Ukończył liczne szkolenia w zakresie zarządzania kulturą oraz staże w wielu instytucjach kultury, w tym w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół zarządzania instytucjami kultury oraz dziedzictwem kulturowym, zwłaszcza Nowej Huty.

dr hab. Ewa Kocój – etnografka, antropolożka kultury po studiach na UJ, adiunkt w Instytucie Kultury UJ. Interesuje się problematyką dziedzictwa kulturowego i pamięci kulturowej, wielokulturowości, stereotypów i antropologią muzeów. Obecnie prowadzi badania dotyczące dziedzictwa kulturowego Aromanów/Wołochów w Europie (od Albanii do Karpat) oraz narracjami dotyczącymi dziedzictwa kulturowego mniejszości narodowych i etnicznych w muzeach karpaccich. Ważne miejsce w jej badaniach zajmuje także dawna i współczesna religijność, związana z kręgiem prawosławia.

Stypendystka Fundacji im. Lanckorońskich, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, Ministerstwa Edukacji Narodowej w Rumunii i CEEPUS. Laureatka Nagrody im. A. Roj-szczaka Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Laureatka nagrody Narodowego Centrum Kultury za najlepszą pracę doktorską z dziedziny nauk o kulturze w latach 2004–2005 w Polsce. Autorka książek: *Pamięć starych wieków. Symbolika czasu w rumuńskim kalendarzu prawosławnym*; *Świątynie, postacie, ikony. Malowane cerkwie i monastery Bukowiny Południowej w wyobrażeniach rumuńskich*; *Święci rumuńscy* oraz licznych artykułów naukowych wydanych w Polsce i za granicą. Redaktor naczelny i redaktor tematyczny czasopisma *Zarządzanie w Kulturze* (Lista B MNiSW, ERIH PLUS). Współzałożycielka Towarzystwa Polsko-Rumuńskiego w Krakowie, członkini Komisji Bałkanistyki PAN o/Poznań, Komisji Zarządzania Kulturą i Mediami PAU oraz Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego.

dr inż. Marek Rawecki – architekt, adiunkt w Katedrze Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Pola badawcze: dziedzictwo kulturowe w planowaniu przestrzennym, piętna przestrzeni i terytorialna stygmatyzacja. Działalność badawcza: studia urbanistyczno-konserwatorskie kompleksu Auschwitz-Birkenau i Strefy Wykluczenia Czarnobylskiej Elektrowni Jądrowej. Członek Międzynarodowej Grupy Ekspertów ds. Auschwitz-Birkenau (UNESCO). Rzecznik Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie: krajobraz kulturowy, urbanistyka. Publikacje (21), prace naukowo-badawcze (26), prezentacje badań (30) i opinie eksperckie (44) z zakresu ochrony krajobrazu kulturowego. Współautor m.in. *Programu Oświęcimskiego* (1996), *Oświęcimskiego Strategicznego Programu Rządowego* (1997–2001) i *Planu Zarządzania dla Miejsca Światowego Dziedzictwa Auschwitz Concentration Camp* (2007).

dr Joanna Szulborska-Lukaszewicz – dr nauk humanistycznych w zakresie zarządzania kulturą, teatrolog, lektor języka polskiego jako obcego. Pracownik administracji samorządowej z wieloletnim doświadczeniem, w latach 2009–2015 adiunkt w Instytucie Kultury na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ. Sekretarz Komisji Zarządzania Kulturą i Mediami PAU, członek Kapituły Nagrody Conrada. Stypendystka Ministerstwa Edukacji Narodowej (2004–2006, Uniwersytet im. K. Presławskiego w Szumen, Bułgaria). Obszary zainteresowań naukowych: polityka kulturalna i strategie rozwoju kultury w Polsce i Europie, zarządzanie publicznymi instytucjami kultury, zarządzanie teatrami w Europie, monitoring i ewaluacja w sektorze kultury, edukacja teatralna. Autorka i współautorka kilkunastu strategii rozwoju dla głównie małopolskich instytucji kultury. Autorka opracowania, w ramach studium wykonalności, koncepcji merytorycznej Małopolskiego Ogrodu Sztuki (2009). Koordynator projektu *Noc Poezji* (w ramach marki *Krakowskie Noce*) oraz konkursu *Nagroda Teatralna im. Stanisława Wyspiańskiego*. Koordynator prac nad *Strategią rozwoju kultury w Krakowie* (2009–2010). W 2009

roku w serii Biblioteka Zarządzania Kulturą, nakładem Wydawnictwa Attyka, ukazała się jej publikacja: *Polityka kulturalna w Krakowie*. Autorka raportu „*Artysto scen polskich, powiedz nam z czego żyjesz?*”, będącego prezentacją wyników badań przeprowadzonych przez ZASP – Stowarzyszenie Polskich Artystów Teatru, Filmu, Radia i Telewizji (2015).

dr Magdalena Tarnowska – historyk sztuki, kustosz dyplomowany (od 2011), absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie w 2010 obroniła pracę doktorską *Artyści żydowscy w Warszawie 1939–1948*, napisaną pod kierunkiem prof. dra hab. Jerzego Malinowskiego. Od roku 2012 jest adiunktem w Instytucie Historii Sztuki WNHIS UKSW w Warszawie. W latach 1993–2008 pracowała w Muzeum Żydowskiego Instytutu Historycznego w Warszawie, następnie kierowała Działem Oświatowym i Wystaw Muzeum Łowietwa i Jeździectwa w Warszawie, w latach 2011–2013 była kustoszem dyplomowanym w Dziale Malarstwa i Rzeźby Muzeum Narodowego w Kielcach i nauczycielem akademickim w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego.

Przedmiotem prowadzonych przez nią badań naukowych jest kultura i sztuka Żydów końca XIX i XX wieku w kontekście sztuki polskiej i europejskiej, w tym również podróże artystyczne do Palestyny, związki pomiędzy kulturą żydowską i chrześcijańską oraz zagadnienia związane z badaniami proveniencji dzieł sztuki, w latach 2009–2011 uczestniczyła w pracach powołanego przez MKiDN *Zespołu ekspertów ds. badań proveniencyjnych w muzeach polskich w zakresie mienia pożydowskiego*. Od 1996 roku jest członkiem komisji oceniającej *Ogólnopolskiego konkursu wiedzy o historii i kulturze Żydów polskich* Fundacji Shalom. Jest członkinią Polskiego Instytutu Studiów nad Sztuką Świata, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Polskiego Towarzystwa Studiów Żydowskich.

Wyniki badań prezentuje podczas konferencji krajowych i międzynarodowych, także w formie wystaw, katalogów i artykułów, m.in. w *Kwartalniku ŻIH*, *Roczniku Muzeum Narodowego w Kielcach*, *Muzealnictwie*, pracach zbiorowych, jest autorką opracowania IV tomu serii *Archiwum Ringelbluma. Konspiracyjne Archiwum Getta Warszawy, Życie i twórczość Geli Seksztajn* (Warszawa 2011) oraz książki *Artyści żydowscy w Warszawie 1939–1945* (Warszawa 2015).

mgr Katarzyna Wojtaszek – uzyskała licencjat z Komparatystyki na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w 2012 roku. W 2014 roku ukończyła z wyróżnieniem studia Zarządzanie Kulturą na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ, a jej praca magisterska dotyczyła marketingu w muzeach martyrologicznych. Od 2015 roku uczestniczy w studiach podyplomowych *Totalitaryzm–Nazizm–Holokaust*, organizowanych przez Państwowe Muzeum Auschwitz-Birkenau oraz Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie.